

Наближається знаменне свято — день виборів до Верховної Ради СРСР, коли ми, молоді виборці, віддамо свої голоси за кращих обранців народу, за кандидатів непорушного блоку комуністів і безпартійних.

З великим піднесенням зустріли слова Звернення Центрального Комітету Всесоюзної Ленінської Спілки Молоді до нас, молодих виборців, які закликають нас зустріти це всенародне свято новими успіхами в праці і навчанні. А для нас, студентів, це означає: добре й відмінно складення екзаменів. Адже день виборів, 16

червня, проходиме якраз під час нашого важливого звіту перед Батьківщиною — літньою екзаменаційною сесією.

І ми з радістю прийдемо в цей день до нашої виборчої дільниці, щоб віддати свої голоси за кандидатів народу.

І. КОРОЙ,
студент II-го курсу юрфаку.

На черговому засіданні парткому університету центральним з обговорених питань було «Про вивчення та пропаганду матеріалів і рішень травневого Пленуму ЦК КПУ».

Відзначено, що слід вважати найважливішим завданням всієї ідеологічної роботи в університеті глибоке вивчення та пропаганду матеріалів і рішень травневого Пленуму ЦК КПУ, мобілізацію колективу на їх виконання.

Кафедри суспільних наук і гу-

манітарних факультетів, учені ради мають обговорити питання про конкретні завдання по поліпшенню виховної роботи, формуванню комуністичного світогляду студентської молоді у світлі виступу Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ, рішення травневого Пленуму ЦК КПУ.

Серед накреслених заходів — проведення факультетських партійних зборів, вивчення рішень Пленуму в академічних групах, активі-

зація форм і методів індивідуальної роботи під час літньої сесії, планування діяльності семінару агітаторів на майбутній рік, враховуючи поставлені травневим Пленумом завдання. При визначенні тематики і змісту методологічних семінарів та інших ланок мережі партосвіти на майбутній рік необхідно виходити із завдань, сформульованих у доповіді тов. В. В. Щербицького на Пленумі.

За політику партії

«Центральний Комітет ВЛКСМ закликає всіх молодих виборців взяти активну участь у виборах, віддати свої голоси за непорушний блок комуністів і безпартійних». Ці слова із Звернення ЦК ВЛКСМ до молодих виборців якнайкраще висловлюють почуття і настрій нашої молоді, яка 16 червня голосуватиме на виборчих дільницях за кандидатів народу.

І ми з радістю віддамо свої голоси за народних обранців, за мудру ленінську політику нашої партії, яка впевнено прокладає шлях у комуністичне майбуття.

І. КОВАЛЬ,
студент I курсу істфаку.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 21 (1157)

7 червня 1974 року.

Ціна 2 коп.

Знову прийшла звітна пора. Підготовка до сесії в цьому році проходить під знаком творчого піднесення, особливого підйому напередодні виборів у вищий орган Радянської влади — Верховну Раду СРСР.

У минулому номері ми друкували інтерв'ю з проректором по учбовій роботі професором Д. І. Поліщуком, про підготовку до сесії розповідає також заступник декана мехмату доцент М. Я. Тихоненко.

Сьогодні про найважливіші заходи, вжиті на істфаці з метою активізації учбового процесу, розповідає член партбюро Н. І. Калюжко. Як відомо, у істориків у зимову сесію була найкраща успішність. Їх завдання — утримати позиції.

Щоб забезпечити втілення в життя положення про УДР і підвищити професійну підготовку студентів, кафедри розробляють методичні листи, які допомагають студентам правильно анутовувати і рецензувати пророблену літературу, включати елементи дослідництва в курсові та дипломні роботи.

присвячувались підготовці до сесії. На них йшла мова про тих, хто становить загрозу успішності.

Деканат і партійна організація намагаються зробити все можливе, щоб допомогти студентам краще скласти екзамен. На всіх кафедрах будуть виділені спеціальні кімнати для підготовки до

занять. На жаль, зараз ми не маємо можливості працювати з відмінниками, всю увагу приділено невстигаючим. Організовані відробки студентів. Проводимо консультації.

Підсумки зимової сесії не збіглися з результатами атестації. Це насторожує.

НА ПЕРЕДОДНІ СЕСІЇ

Протягом всього учбового року деканат, вчена рада, партійна і комсомольська організації історичного факультету приділяли велику увагу активізації учбового процесу, як одному з питань забезпечення підвищення якості підготовки спеціалістів. Чим же це досягається? Насамперед, посиленням уваги до методологічної сторони лекцій і практичних занять. Питання про методологічний рівень викладання вітчизняної історії систематично були в центрі уваги кафедр історії СРСР та історії УРСР при обговоренні текстів лекцій і відкритих лекцій та практичних занять.

На практичних заняттях з історичних дисциплін головна увага звертається на те, щоб студенти глибоко зрозуміли і засвоїли найголовніші положення класиків марксизму - ленінізму про розви-

ток історичного процесу на протязі всіх соціально - економічних епох розвитку людського суспільства.

З метою забезпечення високого рівня учбового процесу та глибокого засвоєння матеріалу студентами питання методики читання лекцій і проведення семінарських занять систематично обговорювались на всіх кафедрах, на вченій раді і на засіданні партбюро.

А от хіміки виявили найнижчу успішність. Це викликало тривогу на факультеті, примусило проаналізувати роботу, накреслити заходи для виправлення становища.

Про те, що зроблено на факультеті з метою підвищення успішності, розповідає заступник декана доцент А. І. Грень.

— У підготовці до літньої екзаменаційної сесії є деякі труднощі, адже цей семестр був коротший, ніж звичайно. Студентам довелося чимало працювати самостійно.

Виключно велику роль в активізації учбового процесу, в піднесенні рівня знань відіграє організація систематичного контролю за самостійною роботою студентів. У цій справі допомагають атестації. Протягом учбового року атестації проводились регулярно згідно графіка.

Можна сподіватися, що всі ці заходи сприятимуть високій успішності.

На факультеті відбулися загальні комсомольські збори, а також курсові збори комсомольців, на яких обговорювалось питання про підготовку до іспитів. Спеціальні засідання кафедр теж

ВАЖЛИВІ ЗАВДАННЯ СУСПІЛЬСТВОЗНАВЦІВ

Травневий Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України нещодавно обговорив питання про завдання партійних організацій республіки щодо дальшого поліпшення ідеологічної роботи в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС. І в доповіді члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України тов. В. В. Щербицького, і в постанові Пленуму наголошувалося, зокрема, на ролі вчених-суспільствознавців республіки у справі втілення в життя історичних партійних рішень, піднесення рівня всієї наукової роботи, комуністичного виховання трудящих, особливо молоді.

Ходові виконання кафедрями суспільних наук вузів рішень XXIV з'їзду КПРС і завданням дальшого посилення марксистсько - ленінського виховання студентської молоді, активізації наукових досліджень було присвячено обласну нараду - семінар викладачів кафедр суспільних наук вузів, скликану цими днями

обкомом партії. Вона проводилася в нашому університеті.

У нараді взяли участь суспільствознавці, а також викладачі інших кафедр — педагогіки, психології, юридичних і філологічних спеціальностей.

З доповіддю виступив секретар обкому Компартії України А. П. Чердніченко.

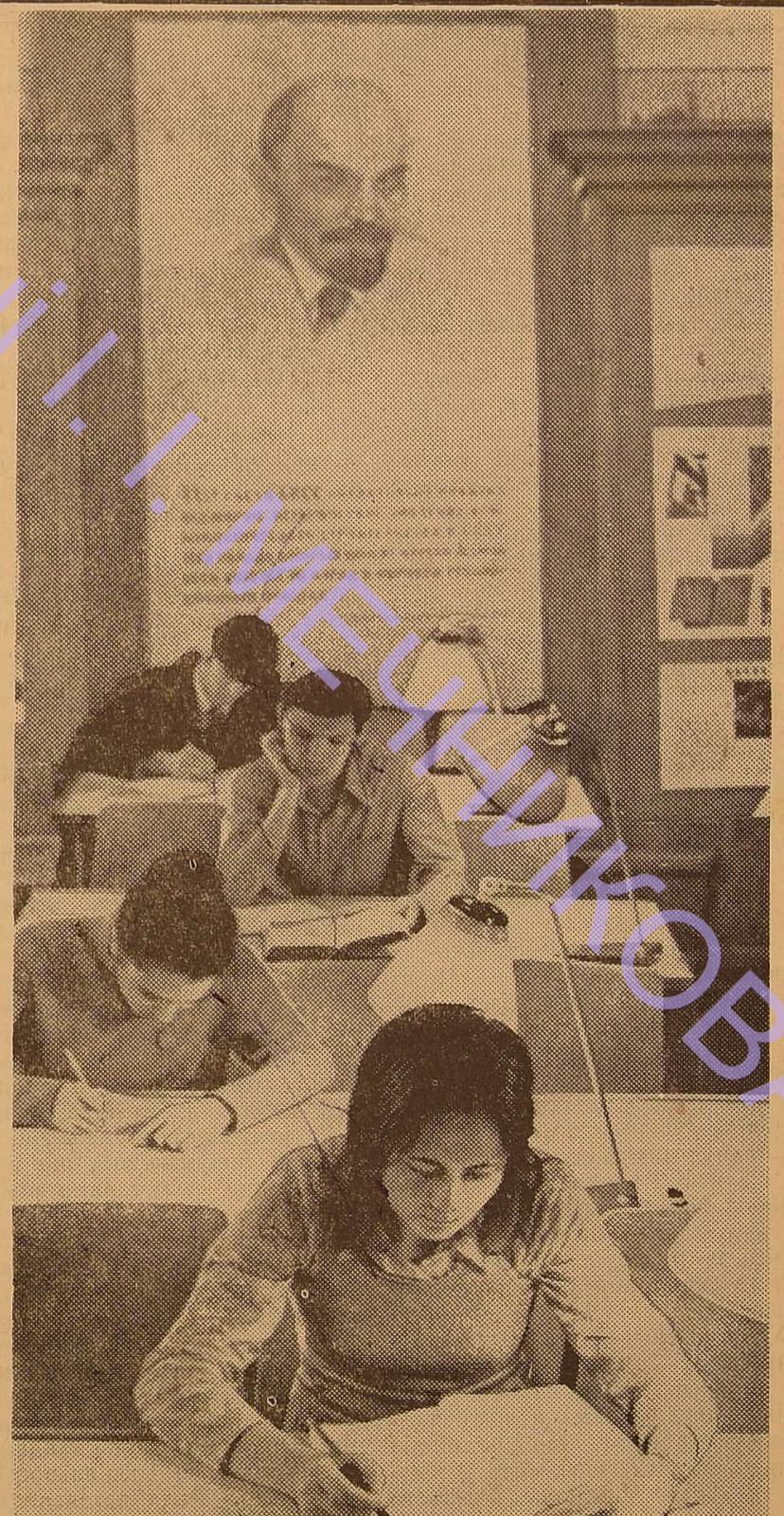
В обговоренні доповіді взяли участь учені — спеціалісти різних кафедр: зав. кафедрою політичної економії Одеського інституту інженерів морського транспорту професор І. М. Шутов, завідувач кафедрою політекономії сільськогосподарського інституту доцент А. П. Луцук, завідувач кафедрою філософії ОДУ професор В. М. Коєтук, доцент технологічного інституту ім. М. В. Ломоносова Г. В. Ангелов, зав. кафедрою наукового комунізму ОДУ Д. М. Щербаків, доцент кафедри історії КПРС університету А. П. Іванов, доцент педінституту ім. К. Д. Ушинського О. М. Бистрівський, секретар

парткому Одеського технологічного інституту холодної промисловості професор І. Г. Чумак.

Начальник управління викладання суспільних наук Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР Д. З. Коров'яковський у своєму виступі торкнувся широкого кола питань, пов'язаних з поліпшенням роботи кафедр суспільних наук у вузах. Для учасників обласного семінару - наради працівники Академії суспільних наук при ЦК КПРС доцент Л. М. Москвичов і доцент В. А. Дмитрієв, завідувач кафедрою історії КПРС і партійного будівництва Одеської вищої партійної школи доктор історичних наук І. Л. Сабадірьов прочитали лекції.

Лекцію про міжнародний комуністичний рух на сучасному етапі прочитав лектор ЦК КПРС А. Д. Шутов.

У роботі семінару - наради взяв участь консультант відділу науки і навчальних закладів ЦК Компартії України І. Ф. Курас.

Іде підготовка до іспитів в кабінеті історії КПРС. Фото О. ЛЕВІТА.

Підбиті підсумки IX конкурсу студентських наукових робіт вузів Центрального району.

1 червня у залі засідань Центрального райкому партії зібралася учасники конкурсу, активісти студентських наукових товариств. Учасників зустрічі щиро вітав перший секретар Центрального райкому КП України Є. І. Стеценко.

Пропонуємо читачам розповідь про збори нашого спеціального кореспондента Т. Трачук.

НАГОРОДИ ЗА НАУКОВИЙ ПОШУК

Біля мене сиділа дівчина. Позналились: Наталя Резникова, студентка III курсу юрфаку. Сьогодні, як і іншим студентам в цьому залі засідань Центрального райкому Компартії України, їй повинні вручити диплом за наукову роботу. Але поки що Наталя чамагається стримати своє хвилювання, прислухається до слів виступаючих. Так, ці слова приємно було чути: «В ОДУ є намагання залучити до наукової роботи кожного студента. У 32 наукових гуртках беруть участь 66 процентів загальної кількості студентів, 32 наукові роботи нагороджуються дипломами I і II ступеня. І прохи насторожило те, що зовсім мало робіт з спеціальних дисциплін, з хімії серед всіх вузів нашого Центрального району на конкурс було подано всього дві роботи — студентів нашого хімфаку, з астрономії — одна — студента будівельного інституту.

Так говорив професор В. О. Федосєєв.

...А ось і Наталя повертається на своє місце. Збуджена і схвилювана, радісна, в руках — диплом I ступеня.

— Наталю, чому ти для своєї наукової роботи взяла цю тему?

— Влітку я працювала в студентському загоні провідників. І коли на гурток трудового права керівник П. Р. Стависький запропонував тему «Регулювання праці і від-

починку працівників залізничного транспорту», я згодилась її взяти. Ця робота викликала в мене практичний інтерес, була вже трохи знайома, були власні роздуми і деякий досвід.

— Як ти працювала над своєю темою?

— По цій темі було всього лише дві статті — Карцева і Левицького. Довелось ходити в економічний відділ резерву провідників, в локомотивне депо на заставі Одеса—Сортувальна. Передивлялась звіти, накази, розпорядження. Я таки замучила всіх там своїми запитаннями. Приходила вранці, брала кипи паперу

ти працюеш?

— Поки що не обрала тему. Сесія, не вистачає часу. Але я вже вирішила, що в новому навчальному році я піду до П. Р. Стависького за новим завданням.

Збуджені, радісні розходилися іменинники цих зборів. Як у Наталі, у багатьох збільшилося бажання продовжувати науковий пошук, на студентській лаві «зробити щось для безсмертя», бути праотними, досвідченими спеціалістами, щоб вміти розв'язати найскладніші завдання, які висуває перед випускниками час, науково-технічна революція.

Рішенням конкурсної комісії вузівського етапу присуджено премії таким студентам:

I ПРЕМІЯ

Б. Каньє, IV курс хімфаку; І. Кравчук, Г. Циганко, IV курс геофаку; Ю. Черножук, IV курс РГФ; А. Алексєєв, II курс істфаку; В. Бурлачук, V курс мехмату; І. Спитковський, IV курс мехмату; Н. Резникова, III курс юрфаку; О. Марценюк, III курс філфаку; О. Бондар, IV курс філфаку; О. Каланжова, Р. Комісаренко, III курс геофаку; О. Килимник, IV курс біофаку; О. Копачинська, V курс хімфаку; Ю. Белоенко, III курс істфаку; Є. Мухіна, III курс РГФ; І. Васильєва, III курс філфаку; А. Гвоздецький, V курс фізфаку.

II ПРЕМІЯ

А. Леонова, II курс істфаку; О. Мерем'янін, IV курс РГФ; Л. Сухотеріна, III курс істфаку; Т. Кошмал, IV курс філфаку; О. В'язовська, I курс філфаку; Нгуен Хоанг Уен, IV курс біофаку; Л. Олейникова, V курс геофаку; В. Полтавчук, IV курс філфаку; А. Панченко, V курс філфаку; О. Онищук, V курс мехмату; М. Нейман, II курс мехмату; Н. Захарова, II курс юрфаку; О. Швей, Д. Поліщук, IV курс фізфаку; М. Березовська, V курс РГФ; С. Нікерев, V курс хімфаку; Т. Федченко, III курс істфаку.

ВЧЕНА РАДА ПОСТАНОВИЛА

28 травня відбулося засідання вченої ради університету, яка вивчила ряд вузових питань і прийняла важливі рішення. Про ці питання розповідають члени вченої ради, що доповідали

РОЗПОДІЛ МОЛОДИХ СПЕЦІАЛІСТІВ

Підготовка молодих висококваліфікованих спеціалістів — головне завдання університету, мета його існування. І ці спеціалісти після закінчення університету повинні не сидіти вдома і не йти, куди їм заманеться, а йти на роботу туди, куди їх посилає Батьківщина.

В Одеському університеті багато робиться для підготовки і проведення розподілу молодих спеціалістів, і в 1974 р. цей розподіл пройшов краще, ніж у попередні роки. При плані випуску 663 чоловіки фактично розподілено на роботу 706 чоловік.

Однак план наповнення випускників на педагогічну роботу в середній школі виконано лише на 96%. Значне невиконання плану наявне по спеціальностях фізика, російська мова та література, англійська мова. Є ряд фактів недоїзду на роботу випускників, розподілених у 1973 році.

По всіх показниках план розподілу повинен виконуватись на 100%. Ганебне явище недоїзду треба повністю ліквідувати. Для цього серйозна і багатопланна робота по підготовці розподілу мусить починатись буквально з весня, з початку навчального року. Розподіл випускників — справа не тільки відділу кадрів та деканатів, але і кафедр, що керують спеціалізаціями студентів. Вони, кафедри, мають очолити справу підготовки до розподілу випускників своєї спеціалізації. Вчена Рада конкретно встановила персональну відповідальність усіх керівників дипломних робіт за розподіл і виїзд за призначенням своїх підопічних студентів.

Усі випускники, що мають законні права на трудову застосування по місцю праці чоловіка чи жінки або батьків, повинні своєчасно повідомити про це відділ кадрів, подати необхідні документи — це допоможе скласти

реальний план розподілу, який оуде враховувати всі спеціальні випадки. Треба чітко роз'яснити, що ніяких «вільних» дипломів не існує і що розподілу підлягають всі випускники. Усі випускники повинні пройти розподіл і йти на роботу за призначенням — це їх почесний обов'язок перед народом, університетом і своєю совістю.

Доцент В. В. СЕРДЮК, декан фізичного факультету. ПІДГОТОВКА КАНДИДАТІВ І ДОКТОРІВ НАУК

В університеті працює 11 рад по присудженню вчених ступенів, на яких щороку відбувається в середньому 6—7 захистів дисертацій. Ради ці укомплектовані висококваліфікованими фахівцями і працюють загалом добре. І підготовка до захисту, і сам захист дисертацій проходить з високою вимогливістю до її наукової вартості та актуальності, із збереженням усіх інспруктивних вимог ВАК. Внаслідок попереднього обговорення на кафедрах дисертантам доводиться свої роботи і доробляти, і переробляти, а трапляється й зовсім знімати із захисту. Зате жодна із захищених в університеті дисертацій поки що не була відхилена ВАКом.

Проте не можна сказати, що все в роботі по присудженню вчених ступенів є бездоганим. Недоліки є, і їх треба усунути. Деякі члени рад часто пропускають засідання. У плануванні роботи рад відсутня належна чіткість. У документації, що ведеться вченими секретарями рад, є значний різнобіг.

Для поліпшення роботи рад по захисту дисертацій вчена рада ухвалила, серед іншого, при попередньому обговоренні дисертацій призначати не менше трьох рецензентів, що є фахівцями по темі дисертації. Вирішено не приймати до захисту дисертації тих осіб, що склали кандидатський екзамен по спеціальності на задовільно. Рада встановила пе-

реліж документів, що мають зберігатись у вчених секретарів рад по захисту дисертацій, і зобов'язала адміністративно-господарську частину університету забезпечити всі ради сейфами для збереження цієї документації. На вчений раді затверджено заходи, розроблені радами з історії КПРС та філософських і економічних наук, по виконанню рішення колегії Мінвузу УРСР від 22 березня 1974 р. «Про роботу рад по захисту докторських і кандидатських дисертацій з суспільних наук».

Професор Ю. О. КАРПЕНКО, завідувач кафедри загального та слов'янського мовознавства.

РОЗВИТОК ВІНАХІДНИЦЬКОЇ СПРАВИ

Протягом останніх років винахідницька справа та впровадження винаходів у народному господарстві у нас в університеті помітно поліпшились. Колективи кафедри органічної хімії, кафедри хімічних методів боротьби із забрудненням оточуючого середовища, інституту фізики, та ряду інших лідрозділів університету домоглися важливих винаходів, впровадження яких дало економічний ефект на суму більше мільйона карбованців. Велике народногосподарське значення мають зокрема засоби очиски житлових та складських приміщень від бромистого метилу та одержання метавинної кислоти та ін.

Але в розвитку винахідницької справи є ще чимало недоліків та недоробок. В університеті щеняє жодного винаходу, запатентованого за кордоном. Деякі підрозділи природничих факультетів не подали ще жодної заявки на винахід. Деякі з поданих заявок відхиляються. В університеті мало патентознавців.

Дальший розвиток винахідницької справи — вдячне і благородне завдання всього професорсько-викладацького та студентського колективу нашого університету.

Професор В. О. ПРЕСНОВ, завідувач кафедри фізичної електроніки.

І. ВИПАДКОВІСТЬ?

Віктора Козюра привела до газетярської справи, як це часто буває, випадковість. Випадковість, якщо дивитись на зовнішню сторону події. Задумали собі хлопці - однокласники під час літніх канікул подорож до Карпат. Віктор був у тих гірських мандрах «літописцем». Такого зобов'язання ніхто на нього не покладав. Просто тягнуло хлопця зафіксувати свої враження на папері, аби пізніше ще раз їх пережити. Збільшувалась кількість подоланих вершин і поволі товстів зошит зі «списаними» враженнями. То була перша проба пера. Про майбутню журналістську роботу дев'ятикласник Віктор Козюра ще не мріяв.

Та вишло так, що з Вікторовими записами ознайомився весь район. Їх надрукувала місцева газета, коли керівник карпатської експедиції, учитель історії Григорій Олексійович, прочитавши щоденник, запропонував: треба його надрукувати.

стрим. Під час піонерської практики він працював зав. відділом комсомольського життя газети «ЗНК». А коли йому на зміну прийшли нові ентузіасти і «Філолог» потрапив у молоді руки, Віктор не втратив зв'язки з факультетською газетою. Давав дружні поради, допомагав, чим міг. Тим і заслужив високий авторитет і велику повагу серед філологів.

Захоплення журналістикою не заважало навчанню. Він — один з кращих студентів на курсі, бере активну участь у всіх громадських заходах, член бюро КСМ факультету. Писав статті і кореспонденції до газет. Неодноразово друкувався в обласній молодіжній газеті «Комсомольська іскра». Не забував і про свою альма-матір — райгазету. На канікулах працював там, допомагав висвітлювати події в районі, їздив по всіх закутках. Бо мав до того велику охоту і молодечий запал. Не раз редактор райгазети говорив йому: «Переводься, Вікторе, на заочний. Місце тобі

ТВОЙ СУЧАСНИК ЙОГО ЗАХОПЛЕННЯ

«...А дождь лил, не переставая. Ребята повалились без сил на мокрый мох, и половина из них тут же уснула. Но вот подошел Сергей. Он не скрывал счастливой улыбки на своем измученном лице. Мы тоже...» — так закінчувався перший газетний допис Віктора Козюра, дев'ятикласника Татарбунарської середньої школи. І хто його знає, може, саме тоді вперше захопила його думка про своє журналістське майбуття. Думка ця хвилювала Віктора повсякчас, але не відразу привела його на наш факультет.

По закінченню школи стежки привели його на історичний факультет. Історія була давнім захопленням Віктора. І зараз він не забуває її. Та спроба вступу виявилась невдалою. Чи то приваби одеських пляжів, чи просто розчарування трохи в історії, але поїхав додому без студентського звання... Та невдача не примусила Віктора опустити руки. Пішов працювати у міжколгоспбуд, твердо вирішивши ще раз зробити спробу вступу. Саме тоді випадково зустріч (знову випадковість?) з редактором райгазети привела його до районної преси.

Працював літпрацівником. Було чимало труднощів і невдач, можливо, хвилини розчарування, але писати про те — значить розпочинати окрему розмову.

Коли влітку 1970 року коридори університетського корпусу заповнилися абітурієнтами, серед них був і Віктор Козюра. Зробив ще одну спробу вступити на істфаку. Але під час підготовчих занять на здійного хлопчину звернув увагу викладач філфаку і «завербував» його у філологію. Знову ніби випадковість. Але тепер, з «висоти» чотирьох років навчання на нашому факультеті, Віктор згадує все те з приємністю, дякуючи долі, що привела його в чарівний світ літератури. Отак на філфак потрапила людина аж ніяк не випадкова в філології.

2. ЗРОСТАННЯ

З навчанням Віктор поєднував журналістську практику. Уже на I курсі він став редактором нашого «Філолога», який і очолював 3 роки. Водночас був активним автором університетської багатотиражки «ЗНК». То була серйозна школа майстерності. Перо Віктора відточувалось від допису до допису, стаючи влучним і го-

в редакції забезпечене». Та Віктор живився з друзями-філологами, без яких він себе не уявляє, а вони себе без нього і поготів.

Пригадую не втримаюся, щоб не похвалити Віктору товаришів, веселу вдачу, якесь вроджене вміння допомагати людині. Саме за ці чудові якості люблять і шанують філологи нашого «Кузю».

Зараз знавці історії нашої стіннівки «Філолог» говорять, що саме з приходом Віктора Козюра газета стала набирати все більшого значення у внутрішньому житті факультету. І те, що вона постійно займає перші місця серед факультетських стіннівок університету, в значній мірі його заслуга. Ми, теперішні члени редакції, вважаємо його своїм, жартовливо називаємо його своїм «шефом» і «метром».

3. ЛОГІЧНИЙ НАСЛІДОК

На четвертому курсі Віктор потрапив до обласного радіо. Ще до цього його товариші-однокласники співробітничали там, і саме вони познайомили його з Василем Сагайдаком, редактором молодіжної радіостанції «Горизонт». Редактор одразу виділив серед інших своїх численних кореспондентів здібне перо Віктора. Брав із собою в творчі виїзди в районні області, стівляв на підприємства Одеси. І Віктор писав добрі матеріали. Дуже швидко товариші по факультету мали нагоду почути з радіоточки його голос. Впевнений і вправний, незважаючи на новизну справи. Майже щонеділі, о 8-15, коли прозвучать позивні радіостанції «Горизонт», товариші Віктора наспронують свої приймачі на одеську хвилю і чекають, хоч можна було б і поспати (неділя ж!), його голосу.

«Хлопець серйозний, досить вправний журналіст. Можу поклястися на нього, як на самого себе. Бо знаю — не підведе», — так сказав про Віктора редактор «Горизонту» Василь Сагайдак.

На цьому можна було б і закінчити, але ще, мабуть, рано. Бо Віктор Козюра завжди в пошуку. І ми б помилились, коли б сказали, що він досяг того, чого прагнув. Він тільки на шляху. А той шлях довгий — все життя. І неможливо навіть уявити, що наш Віктор колись заспокоїться. Не така ця людина!

В. БОРЕЦЬКИЙ, слухач ШМЖ, студент III курсу філфаку.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

ПОДЯКА ЗА ЛЕКЦІЇ

У 1973—74 навчальному році вчені кафедри наукового комунізму—доценти Г. Фролова, Р. Личковський в порядку шестства прочитали лекції на тему «Сучасна епоха і світовий революційний процес» комуністам партійної організації ЖЕК-15.

Лекції були цікавими й зміс-

товними. Велику допомогу в систематичному проведенні лекцій надає нам завідувач кафедри доцент Д. М. Щербаков.

За ці лекції і допомогу комуністи ЖЕК-15 говорять їм велике спасибі.

КИСЕЛЬОВ, КІЛЬКЕВИЧ, СЕЛІВАНОВ та інші.

ВИМОГ ЛІВІСТЬ ДО СЕБЕ — ОСНОВА ДИСЦИПЛІНИ

Обов'язковою умовою успішного виконання планів по втіленню в життя рішень XXIV з'їзду КПРС є злагодженість дій робітників, їх взаємозв'язок і узгодженість у процесі праці, висока організованість, усвідомлення свого обов'язку, самодисципліна. Свідомою умовою зростання продуктивності праці, одним із головних факторів, що забезпечують матеріально-технічну базу комунізму.

Добровільне виконання робітниками і службовцями своїх трудових обов'язків, дотримання внутрішнього трудового розпорядку на підприємстві, виконання наказів і розпоряджень адміністрації — все це становить соціалістичну дисципліну праці.

Пропусти, небайдливість у роботі, марнотратство та інші правопорушення в значній мірі гальмують далі удосконалення виробництва.

Недобросовісне відношення окремих людей до своїх трудових обов'язків — серйозна втрата для народного господарства.

У зміцненні трудової дисципліни важлива роль належить професійним спілкам і їх органам, і перш за все місцевим комітетам профспілки. Беручи безпосередню участь у підготовці і затвердженні правил внутрішнього трудового розпорядку на підприємстві, радянські профспілки втілюють тим самим у життя принцип залучення робітників і службовців до керівництва виробництвом.

У правилах внутрішнього трудового розпорядку УЕМ ОДУ детально регламентуються основні обов'язки робітників і службовців на виробництві.

Робітники і службовці зобов'язані додержуватись дисципліни праці — основи порядку на виробництві (своєчасно приходити на роботу, дотримуватись прива-

лості робочого дня, використовувати весь робочий час для продуктивної праці, своєчасно і точно виконувати розпорядження адміністрації і т. п.).

На превеликий жаль, у нас з дисципліною ще не все гаразд. Є випадки, коли робітники і службовці (В. Корніюк, М. Ледок, М. Макагон, Т. Калеркіна, С. Надєдін, В. Штегер та інші) дуже часто на роботу приходять із запізненням, не дотримуються прива-лості робочого часу.

А як справи з вимогою використання всього робочого часу для продуктивної праці?

Дані багатьох фотографій робочого дня показують, що втрата робочого часу відбувається в основному по організаційно-технічних причинах і з вини самих же робітників. Так, втрата робочого часу в механічному цеху становить 45 хвилин або 1,3 процента, в столярному — 25 хвилин або 0,5 процента.

Не краще становище і в цеху електроніки. А між іншим втрата кожним робітником лише однієї хвилини в день у масштабах країни приносить за рік збиток у 50 мільйонів карбованців.

Втрапи часу, які залежать від робітників, в механічному цеху становлять 325 хвилин або 8,2 процента.

Аналіз втрат робочого часу як в механічному, так і в столярному цеху, показує, що у нас з використанням робочого часу справи погані. Статистика тривожна — непродуктивні втрати дуже великі.

У деяких наших робітників і службовців явно недостає дисципліни, робочої свідомості і почуття громадянської відповідальності перед собою і товаришами.

Втрапи робочого часу свідчать про слабку вимогливість з боку наших майстрів цехів і начальників служб.

Профспілкорова організація не проводить повсякденної, наполегливої боротьби з прогульниками.

Трудова дисципліна окремих робітників і службовців незадовільна. Необхідні заходи по її поліпшенню. Як? Перш за все, посилення ідейно-політичної роботи партійної організації, профбюро і майстрів по вихованню комуністичного відношення до праці і суспільної власності, поліпшення трудової дисципліни і організованості.

Партійна і профспілкорова організація, виховуючи і розвиваючи у робітників і службовців добросовісність, дисциплінованість, повинні створювати у колективі атмосферу взаємної вимогливості. А вимогливість до себе і до товаришів по праці зміцнює почуття робочої совісті. Для радянського трудівника нема почеснішого обов'язку, ніж бездоганне виконання свого трудового обов'язку.

Пропустикам і ледарям не буде ніякої пощади.

Не менш важливе значення у зміцненні трудової дисципліни на виробництві має турбота про молоді робочі зміни з перших її кроків.

Рух наставництва, який розгорнувся на підприємствах Ленінграда, де кадрові працівники беруть на себе обов'язок шефів новачків, необхідно розвивати.

Наша країна готується до виборів у вищий орган державної влади — Верховну Раду СРСР. Вибори радянські люди зустрінуть новими трудовими звершеннями, які повинні забезпечити виконання завдань четвертого, визначального року п'ятиріччя.

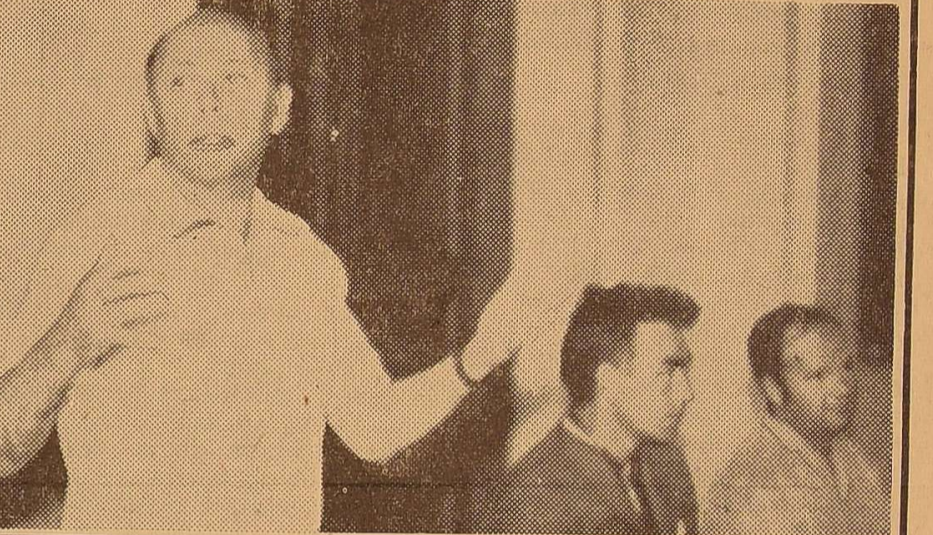
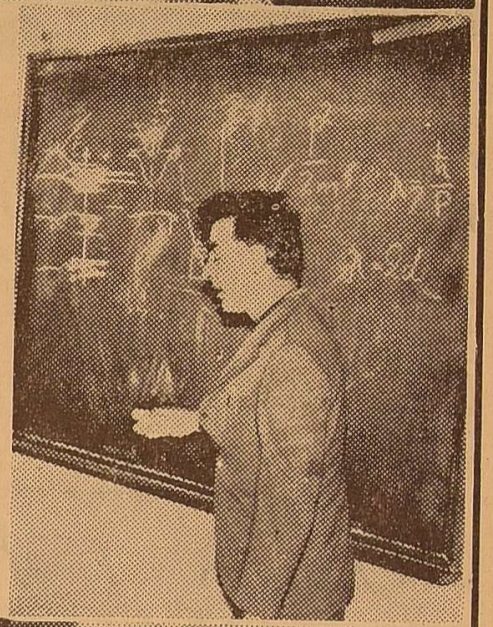
І. БУХОНІН,
директор УЕМ.

ПРИСВЯЧЕНИЙ 250-РІЧЧЮ АН СРСР

В Одесі закінчив роботу Всесоюзний симпозіум з теоретичної фізики. Провідні вчені обговорювали найважливіші проблеми сучасної науки.

Фоторепортаж
Є. ВОЛЯНСЬКОГО.

НОВИНИ НСТ

Четверта міжреспубліканська

Нещодавно на історичному факультеті проходила четверта міжреспубліканська конференція студентів і аспірантів з історії середніх віків. У роботі конференції брали участь студенти і аспіранти дванадцяти університетів країни, аспіранти сектора історії середніх віків Інституту всеобщої історії АН СРСР (м. Москва), а також представники Сегедського університету (УНР). Протягом трьох днів на двох пленарних і дев'яти секційних засіданнях було заслухано і обговорено 41 доповідь з історії середньовічної культури і мистецт-

ва, історії Візантії і слов'ян, історії західноєвропейського середньовіччя.

Більшість доповідей свідчить про методологічну зрілість і високу професійну підготовку студентів і аспірантів у галузі історії феодального суспільства. Особливо слід відзначити доповіді студента МДУ І. Філіпова «Истоки исторической концепции Августина», студентки ЛДУ Л. Фефановой «Цеховое ремесло в Кракове в XVI—XVII вв.», аспіранта ЛДУ Ю. Івоніна «Внешняя политика Англии в середине 40-х годов XVI в. и английс-

кий протестантизм», студентки КДУ С. Кандеевой «Социально-политическая программа Дольино».

Вагомо прозвучали доповіді одеських студентів О. Жебенко «Зарождение реализма в творчестве Дисотто», Г. Серкіної «Антиклерикальная направленность творчества Поджо Браччолини», В. Багацького «Николао Мажжиа-вели и его политические взгляды в освещении советской науки».

Необхідно також відзначити доповідь студентки Сегедського університету М. Фонт «Русско-

венгерские исторические связи в XII в.».

Конференція показала, що студенти і аспіранти, які працюють у галузі медієвістики, являють собою працездатний і професійно підготовлений загін наукової молоді.

Учасники конференції в одностайно прийнятому на пленарному засіданні рішенні висловили вдячність керівництву Одеського університету та історичного факультету, які забезпечили всі умови для організованої, чіткої і плідної роботи.

С. КУЧЕРЕНКО,
голова НСТ історичного факультету.

ПОЛЕ КЛИЧЕ

Польовий сезон у археологів у цьому році як ніколи насичений. Уже в кінці квітня у поле виїхали перші загоны під керівництвом доцентів О. В. Гудкової і А. Г. Загинайло. Вони проводили археологічне обстеження Ізмайльського, Ренійського та Саратського районів нашої області. Ми завжди з нетерпінням чекаємо повернення загонів, адже в розвідці виявляються нові матеріали, які дозволяють по-новому прочитати давню історію нашого краю. Лише за два роки археологічні загоны за господарською тематикою відкрили більш як 500 нових археологічних пам'яток. На місці деяких тільки-но відкритих пам'яток розпочато стаціонарні розкопки.

Цього літа продовжуватимуться археологічні роботи на базових пам'ятках університету — розкопки античного міста Ніконій у селі Росколяни Овідіопольського району і розкопки мезолітичної стоянки Мирне у Кілійському районі.

Заплановано розпочати розкопки Черняхівського поселення у селі Червоний Яр під Кілією.

В. СТАНКО,
доцент.

ГУРТКІВЦІ ВШАНОВУЮТЬ МАРКА ЧЕРЕМШИНУ

Гурток по вивченню творчості М. М. Коцюбинського на філологічному факультеті включає в коло своїх студій не лише його спадщину, але й питання літературного процесу тої доби, коли він жив і творив. У зв'язку з 100-річчям з дня народження видатного класика української літератури письменника - демократа Марка Черемшини гурток присвятив йому ювілейне засідання. З доповідями про творчість майстра виступили студентки III

курсу українського відділення Лідія Паленна і Наталя Чудак. Вони наголосили на тому, що вся творчість Марка Черемшини, так само як і багаторічна його праця як «селянського адвоката», були віддані трудящому народові. М'який ліричний струмінь своєрідно обарвило гірку розповідь про селянське лихо, надає своєрідності його новелам. Хоч письменникові не завжди були ясні шляхи боротьби за корінну зміну існуючого ладу, але безпе-

речною була його відданість народним інтересам.

Науковий керівник гуртка професор А. В. Недзвідський познайомив присутніх з розділом написаної ним книги «У загравах першої світової» — про українську літературу 1914—17 років. В прочитаному розділі йдеться про те, як саме під впливом страшних подій війни Черемшина після понад десятирічної перерви повернувся до творчості. Староста гуртка студентка V

курсу Вероніка Куніцька-Дерягіна торік побувала в рідному селі Черемшини—Снятині, де існує музей письменника. Вона поділилась враженнями від зустрічі студентів з дружиною письменника. Урочисте засідання — останнє в нинішньому навчальному році — завершилось за традицією, яка встановилась у гуртку, церемонією «передачі влади» новому старості, якою відтепер стала Лідія Паленна.

НА ПІДГОТОВЧОМУ ВІДДІЛЕННІ

Говорять, що нема дорожчого і мильшого для людини, як щире і відверте слово, що тепло обвіє серце, заграє іскристою посмішкою в сумних очах. Нам, слухачам підготовчого відділення, це чарівне слово особливо потрібне. Не головне чи з ораторським мистецтвом воно проголошене, важ-

ливо щоб від самого серця. «Серце на долоні» — під таким девізом і пройшли два цілих лекцій «Комуністи і комсомольці університету в роки Великої Вітчизняної війни» та «Вчені філологічного факультету про українську літературу», організованих за ініціативою нашого агітатора Лідії

Григорівни Холоденко.

Посріблена сивиною, стояла перед нами за кафедрою Олена Володимирівна Горохівська, яка розповідала про важкий, героїчно пройдений комуністами університету час війскової евакуації. Розповідала про викладачів-комуністів, які ще в перші роки війни загинули

на своєму бойовому посту.

Про славні подвиги комсомольців університету на фронтах розповів доцент П. Т. Маркушевський.

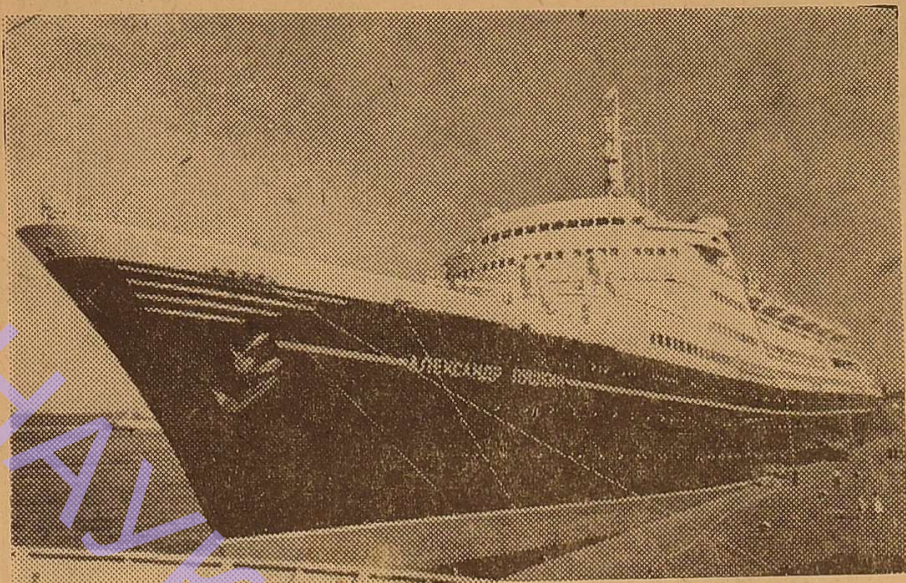
Цикл лекцій «Вчені філологічного факультету про українську літературу», зберігаючи свою щирість, носив велике пізнавальне зна-

чення. Так, доцент В. П. Дроздовський познайомив нас з стилістичними особливостями аналізу творів, зокрема творів М. Коцюбинського. Л. І. Дузь познайомила із своїми цінними дослідженнями творчості М. Стельмаха. Професор Г. А. В'язовський читав лекцію про композицію поеми Т. Г.

Шевченка «Гайдамаки». Про композицію кіноповісті О. Довженка «Поєма про море» розповів професор В. В. Фащенко. Декан філфаку професор Г. М. Дузь побажав веселого настрою, творчих злетів, успіхів у навчанні.

О. КАЛДАРАШ,
IV гр. філологічний відділ підготовчого відділення.

НЕ ЗАРОСТЕ НАРОДНА ТРОПА

Безмежно любив море Пушкін. Воно стало у його творчості символом свободи, гордої сили. Сьогодні по волнах морів і океанів несе ім'я поета судно-красень

ПРИСВЯЧЕНО ПОЕТУ

У науковій бібліотеці університету підготовлено тематичну виставку, присвячену знаменній даті — 175-річчю від народження О. С. Пушкіна. На виставці представлені книги учених про життя і творчість поета. Вони допов-

нюють історію літератури новими сторінками, цікавими дослідженнями.

Є тут багато цікавих видань творів великого поета, книжкові новини, що відносяться до творчості Пушкіна.

Доля деяких книг буває цікавіша, ніж вони самі. Та книги про себе розповідають неохоче. Щоб примусити їх розповідати, В. Е. Вацура і М. І. Гігельсон зробили велику дослідницьку роботу і в книзі «Сквозь уметвенные плотины. Из истории книги и прессы пушкинской поры» (М., 1972) розповіли про долю деяких книг, журналів, статей, їхню приховану історію.

Це розповіді про «розмовні загати», які російське самодержавство ставило на шляху освіти, і про те, що з цього вийшло.

На сторінках книги великі й малі діячі книжкової справи — від Пушкіна до безіменних видавців газет і журналів. Добра половина книги присвячена Пушкіну, його відносинам з царською адміністрацією відведено цілі розділи.

Один з кращих розділів — «Подвиг честного человека» — присвячений Карамзину і складній багаторічній боротьбі, яку довелося вести Пушкіну за справедливую оцінку «Истории государства Российского». В умовах николаївської Росії боротьба за Карамзіна стала боротьбою проти офіційних уявлень про мораль і честь.

Книга доповнює новими сто-

рінками історію журналістики, історію літератури, історію суспільної думки і ідейної боротьби у нашій країні.

Автори використали архівні матеріали, у книзі багато різноманітних посторінкових приміток.

Про Пушкіна написано тисячі книг і статей, щабгато більше, ніж написав сам поет. «Каждая эпоха произносит о нем свое суждение и всегда оставит следуюющей за ней эпохе сказать что-нибудь новое и более верное, и ни одна и никогда не выскажет всего...» (В. Г. Белінський).

Книга А. І. Станько «Пушкін — журналист и редактор» (видавництво Ростовського університету, 1973) — про журналістську і редакторську майстерність О. С. Пушкіна. Поет умів відгукватися на животрепетні питання сучасності. Людина передових переконань, однодумець декабристів, він гостро відчув насушливі проблеми свого часу і став у ряді борців за самодержавством і кріпосним правом. Він не міг і не хотів мовчати і брався за журналістське перо. Журналістські праці Пушкіна тісно пов'язані з його художніми творами, значно збагачують творчу спадщину поета.

У книзі розглянуті погляди Пу-

шкіна на журналістику і місце журналіста в суспільстві, аналізуються жанри, літературні прийоми, стиль пушкінських публіцистичних виступів, мистецтво редагування.

Предметом дослідження служать пушкінські статті, присвячені проблемам журналістики, а також матеріали чотирьох книжок журналу «Современник», які підготовлені ним до публікації.

У серії «Библиотека словесника» з'явилася нова книга відомого ученого С. М. Петрова «А. С. Пушкин. Очерк жизни и творчества» (М., «Просвещение», 1973). Життя і творчість Пушкіна розглянуті в ній на широкому фоні російської і європейської дійсності того часу. Пушкін показаний художником, розвиток якого був виключно послідовним і цілеспрямованим. Автор тонко і цікаво простежує еволюцію філософських і естетичних поглядів Пушкіна на шляху до реалізму, зв'язки поета з передовим суспільним рухом його часу — декабризмом.

Автор детально говорить про історичні й художні твори, які вплинули на виникнення реалістичного методу в творчості Пушкіна.

У книзі висвітлені деякі проблеми, зв'язані з характером літературного процесу, особливостями жанрів розглянутих творів.

О. ЗЕНЬКОВА.

ДОБРА І НЕДОБРА АНГЛІЯ

Продовжуємо друкувати замітки доцента А. А. Барбариги про сучасну Англію.

Ми сидимо у просторому холі Британської Ради у Лондоні, розмовляємо з одним із клерків про майбутню роботу. Оскільки Британська Рада безпосередньо керує всіма зарубіжними культурними зв'язками, відправляє в інші країни своїх студентів і викладачів, приймає у себе зарубіжних спеціалістів, то, природно, розмова йде про умови роботи у тому університеті, де мені доведеться працювати.

«Жити ви будете в одному з Тауерів», — каже клерк. Мені зразу стає якось не по собі. Тауер?! У пам'яті спливають похмурі картини минулого. Грізний і зловісний англійський Тауер побудований Вільгельмом Завойовником в XI столітті як фортеця, яка захищатиме і контролюватиме Лондон. Але в історії Англії Тауер відомий не тільки як фортеця. На протязі багатьох століть Тауер був і фортецею, і паляцом, і в'язницею. У ньому розміщались королівська скарбниця, королівський зоопарк, державний архів і королівська обсерваторія. Тут зберігались зброя і безцінні королівські скарби. І зараз у ньому зберігається понад 3 тисячі брильянтів, 300 перлин, славний рубін Чорного принца, який належав англійському королю Генріху V, і багато інших дорожочинностей.

Коли оглядаєш цю споруду, що вражає, коли блукаєш разом з іншими туристами численними похмурими переходами, крокуєш по середньовічних кам'яних східцях у внутрішні приміщення, оглядаєш башти, що надійно оберігають мешканців від вторгнення, розумієш, яким зловісним і неприступним здавався він тим, хто мешкав у ньому або намагався в нього проникнути.

Тринадцять високих башт (Кровава, Соляна та інші) височать над зовнішньою стіною завтовшки від 11 до 15 футів (1 фут дорівнює 30,5 см), і з кожної баштою пов'язана яка-небудь сторінка англійської історії. І, в першу чергу, звеличення, а потім смерть, частіше насильствена, когось з королей або членів його сім'ї.

У центрі внутрішнього дворика — гарний зелений лужок, посередині — невелика площа, вимощена гранітом. Тут в XVI столітті проходили «закриті» тіхі страти, тобто страти без широкого розголосу і великої кількості глядачів. На них були присутні лише члени королівської сім'ї, деякі як глядачі, а деякі як «безпосередні учасники». Саме тут і саме так були обезглавлені Анна Бoleyн, друга жінка Генріха VIII (у 1536 році), його п'ята жінка Катрін Ховард (у 1542 році) та деякі інші жінки, які впали у немилість цього велелюбного та непростійного володаря і заплатили за це своїм життям.

Публічні ж, державні, страти, як правило, проводились за межами Тауера, на горбі, який носив назву Тауер-хілл, де й зараз можна щодня побачити виступи вуличних артистів-акробатів, які показують протязю багатьох років один і той же атракціон, що імітує сцени публічних покарань.

Похмурі картини минулого мимоволі спадають на думку, коли оглядаєш потемнілу від часу і людської крові сокиру падача у Білій башті або коли дивившись на урочисту церемонію «пронеса сокири» Головним Тюремником — Йоменом, церемонію, яка незмінно збирає велику кількість глядачів.

Недивно після цього, що слова клерка «Ви будете жити в Тауері» так неприємно вразили. Через кілька хвилин, правда, все

прояснилось. Студентські гуртожитки в Есекському університеті носять назви Тауерів.

Бесіда у Британській Раді наближалася до кінця. Останній обмін усмішками, останні потиски рук, побажання на все добре, останній запис у блокноті («Якщо виникнуть проблеми, дзвоніть по такому телефону...») і ми знову на вузькій і гомішливій Джордж-стріт. Хвилинка йде на те, щоб зорієнтуватися і обрати правильний напрям.

Очевидно, правильніше буде пройти 50 метрів вліво до центральної торгової магістралі міста Оксфорд-стріт, а від неї далі. Так і робимо. Швидко направляємось туди і одразу ж стикаємось з проблемою — треба включитися у вуличний ритм. Адже тротуарні вузькі, а людей на вулиці багато. Багато приїжджих з інших районів країни, багато іноземних туристів, темп високий. Здається, що невидимий балетмейстер не тільки задає програму тисячам перехожих, але й пильно слідкує за її виконанням. Перехожі, не розраховувавши швидкості, проходять дуже близько один від одного або йдуть, майже пересікаючи свої шляхи. Одразу з'являються посмішки, чемні пробачення («Вибачте, це я винний») і знову направляються вперед. Давно відома ця звичка і готовність англичан брати у подібній ситуації провини на себе. Фраза «Вибачте, це я винний!» — стала визначальною карткою англичан. Відомий англійський письменник-гуморист Джордж Мікеш в одній з своїх найпопулярніших книг «Як бути іноземцем?», правда, бачить у цій звичці не тільки ввічливість, але й тонкий розрахунок. «Ну, скажіть, хто буде суворо засуджувати людину, яка завжди охоче і легко бере будь-яку провини на себе».

Далі буде.

НА ЗАСІДАННІ КАФЕДРИ

35 років віддав справі виховання молоді доцент Я. М. Штернштейн. Він прийшов на кафедру ще зовсім молодим у довоєнні роки. Під час війни брав безпосередню участь у героїчній обороні Одеси, працював військовим журналістом. Потім — важке поранення, знов викладацька, наукова і журналістська діяльність. Днями відбулося засідання кафедри історії КПРС, на якому колеги тепло поздоровили ветерана із 60-річчям з дня народження і 35-річчям викладацької ді-

яльності. Було сказано багато щирих слів на адресу ювіляра. Його вітали представники вузів Одеси та інших міст, різних газет, видавництва, підприємств. Поздоровило Я. М. Штернштейна і Одеське відділення Спілки журналістів СРСР.

Редакція приєднується до поздоровлень і бажає членові Спілки журналістів СРСР Я. М. Штернштейну міцного здоров'я, великих творчих успіхів, щастя в особистому житті.

Працює оперзагін

Не так давно при комітеті комсомолу нашого університету був створений комсомольський оперативний загін. Комсомольці університету активно включились у роботу загону. З перших днів свого існування оперативний загін повів активну роботу по боротьбі з правопорушниками громадського порядку. Дуже багато допомагає оперативному загону в його роботі райком комсомолу Центрального району. Загін підтримує активні зв'язки з Центральним райвідділом міліції.

За короткий час було затримано понад 40 осіб, які займалися спекуляцією, хуліганством, бродяжництвом. Всі вони понесуть пока-

рання. Три рази на тиждень проводяться рейди. Вони проходять в основному в трьох мікрорайонах Центрального району — площа Радяньської Армії, автовокзал, новий ринок. Ми будемо боротися за порядок в цих мікрорайонах і сподіваємось на те, що нові комсомольці будуть вливатися в наш загін і стануть надійними захисниками громадського порядку. Зараз в нашому загоні налічується 20 осіб. Серед них особливо слід відзначити таких, як В. Лавринюк, В. Горобець, Л. Куртева, В. Латай та інші.

О. ВИХОДЕЦЬ,
командир оперативного загону.

СЛУЖБА ЗДОРОВ'Я Необхідні правила

У період сесії особливого значення набуває додержання правильного режиму харчування. Під час великого напруження організм людини потребує необхідної кількості поживних речовин, вітамінів, солей і особливо білків — головного будівного матеріалу клітин. Необхідно різноманітити раціон, включаючи щодня у меню молоко, молочнокислі продукти, м'ясо, птицю, рибу, яйця, вироби з муки, крупи, цукор, овочі, жири, фрукти тощо.

Погано, якщо харчування не збалансоване, однобічне. Тоді людина одержує свою добову норму калорій, але при цьому «недобирає» необхідну кількість білків, вітамінів, мінеральних солей. Якщо людина вживає багато рафінованих продуктів (цукор, кондитерські вироби, тваринні жири), це погано впливає на стан її здоров'я і працездатність.

Спеціальні дослідження підтверджують, що надмірне вживання тваринних жирів, вуглеводів, що швидко засвоюються, гідрованих маргаринів збільшує можливість виникнення серцево-судинних, нирково-кам'яних та інших захворювань. Тому потрібно у раціон включати натуральні продукти, рослинні жири. При надмірному харчуванні людина одержує більше калорій, ніж ви-

трачає. Тому виникає енергетичний дисбаланс. Добова потреба у харчових речовинах залежить від енерговитрат, віку людини, статі, індивідуальних особливостей організму.

Найбільш раціональний режим — 3—4-разове харчування. Основними мають бути прийоми їжі перед роботою і після неї.

Існує тісний зв'язок між режимом харчування людини і витратою нею енергії. Фактично це два боки одного процесу життя. Фізична культура виступає свого роду перемикачем, який допомагає правильно будувати обмінні процеси. Тому для збереження здоров'я необхідно правильно харчуватися, дотримувати загальних гігієнічних принципів, дружити з фізкультурою і спортом.

І. ГЛУЩЕНКО,
лікар.

ПРЕМ'ЄРА

Виставою «Самое такое» розпочав роботу університетський театр. Три дні у великому актовому залі самодіяльні артисти знайомили із своєю роботою. На жаль, прем'єра прийшлася на період підготовки до сесії, тому виставу дивилося небагато глядачів.

На фото: сцена із спектаклю.

Фото О. ЛЕВИТА.

